

[Flemming Hansen]

Det er altid en meget god idé at sige sandheden, og det gør hr. Bjørn Westh også et forsøg på. Han siger bare ikke hele sandheden.

Situationen er jo, at hr. Bjørn Westh og Socialdemokratiet blev frygtelig fornærmede, fordi Fremskridtspartiet stemte for en sag. Det kunne man slet ikke acceptere, det skulle være rent socialdemokratisk politik, og det er det ikke blevet, og i øvrigt må jeg gentage, at de ting, Socialdemokratiet ønskede indføjet, allerede står i lovforslaget, og der er ingen grund til at lave dobbeltarbejde. Så det er udelukkende, fordi hr. Bjørn Westh og andre socialdemokratiske medlemmer af Erhvervsudvalget er blevet fornærmede over, at Fremskridtspartiet er med i et stykke lovgivningsarbejde, at man ikke vil stemme for det.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Hvis det nu var så betydningsløst for regeringen, ministeren og Det Konservative Folkeparti, hvorfor accepterede man så ikke den flertalsbetænkning, der blev afgivet i udvalget? Der ville også være flertal i folketings salen sammen med Kristeligt Folkeparti om de ændringer, der blev indføjet.

Hvorfor kaldte industriministerens Kristeligt Folkeparti til spanking, eller hvad det nu hedder på nudansk, for at få dem til at springe fra det løfte, de havde afgivet i betænkningen?

Hvis det nu er så ubetydeligt, så vil jeg da gerne spørge Kristeligt Folkeparti, om de havde fornemmelsen af, at det var ubetydeligt, siden ministeren afbrød forhandlingen i folketings salen, kaldte til møder i Industriministeriet og derefter fik Kristeligt Folkeparti til at forlade en betænkning, de havde skrevet under på. Hvis det var så ubetydeligt, hvorfor så alle disse manøvrer fra industriministerens side?

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Hr. Bjørn Westh ved jo godt, hvad der er baggrunden for dette. I starten prøvede vi meget at forhandle med Socialdemokratiet, men de var ikke til at rokke nogen som helst steder. De havde nogle ganske bestemte ting, der absolut skulle opfyldes netop i henhold til den socialdemokratiske politik, tilskudspolitikken.

Da vi opgav det, lykkedes det at skaffe et flertal til den borgerlige side. Da Socialdemokratiet opdagede det, var de pludselig til at forhandle med og ville have os til at bryde et forlig, men det kunne vi ikke, det gør vi ikke, det vil vi ikke.

Derfor står Socialdemokratiet i den situation, de står i i dag. Havde de været lidt vakse, lidt medgørlige, lidt forhandlingsvenlige, så kunne vi sagtens have gjort det. Men det var de ikke. Derimod viste de borgerlige partier mod til at forhandle og komme frem til et forlig, og det er dette forlig, vi står ved i dag. Men jeg vil da gerne tilråde Socialdemokratiet at tilslutte sig det, for det er et ganske glimrende forlig.

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg skal blot sige til hr. Bjørn Westh, at jeg var til nogle vældig fornuftige og afslappede samtaler med industriministeren sammen med repræsentanter for andre partier, som var med i det oprindelige forlig. Vi stiller os tilfredse med det tilsagn, vi har fået fra industriministeren, og som står optrykt i betænkningen, om at nedsætte et udvalg nu, som skal prøve at tilgodese de regionale hensyn.

Når vi sprang fra den aftale, vi lavede med Socialdemokratiet, var det, fordi vi ved nærmere eftertanke måtte erkende, at vi her var i gang med at lave to udvalg, som skulle arbejde delvis med det samme udvalg, som var sammensat af folk udpeget af de samme organisationer. Det var altså en form for parallelt arbejde, som vi ikke fandt rimeligt; derfor vores ændring af beslutningen. Vi er hverken blevet banket eller truet eller noget andet på plads.

Vi synes, det er et fornuftigt lovforslag, vi nu er på vej til at vedtage.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi går videre i ordførerrækken.

Rahbæk Møller (SF):

Det er en mærkedag i dag. Det er den dag, hvor Danmark i hvert fald for en tid endegyldigt opgiver at føre industripolitik.

Det var ikke helt klart ved lovforslagets fremsættelse, fordi raseringen af erhvervsfremmefremmelse var sket i forbindelse med finanslovens vedtagelse og selve loven om erhvervsfremme kunne fortolkes positivt som en ram-